

ФАТІМА.ЗНАЧЕННЯ МОЛИТВИ НА ВЕРВИЦІ

Categories : [Молитви](#)

Date : 04/03/2011

Окрім адорації Найсвятіших Тайн, важливу роль у Фатімському посланні відіграє молитва, і насамперед молитва на вервиці. Під час серпневої з'яви Матір Божа говорить про надолуження за гріхи світу, Вона звертається до дітей з такими словами: "Моліться, моліться багато і складайте пожертви за грішників. Багато душ ідуть до пекла, бо не мають нікого, хто б за них жертвував і молився". А під час третьої, липневої з'яви Марія заохочує дітей, щоби після кожних десяти зерняток вервиці промовляли: "О мій Ісусе, прости нам наші гріхи, охорони нас від вогню пекельного і приведи всі душі до неба, особливо ті, які найбільше потребують Твого милосердя". Очевидно, що кожне заохочення до відмовляння вервиці є водночас заохоченням до надолужувальної молитви за гріхи не лише власні, але й інших людей.

Про значення молитви на вервиці свідчить насамперед те, що Марія назвала себе Матір'ю Святої Вервиці. Маючи на вибір чимало титулів та імен, якими була обдарована, вибрала те, яке наголошує на активному посередництві поміж Богом і людьми. Марія не прагне, аби її вшановували - Вона хоче разом з людьми складати шану Богові. Сама прагне стати живою молитвою, що лине до Божого престолу.

Сестру Луцію якось запитали, якого саме культу жадала Матір Божа у Фатімі. Вона відповіла: "Відмовляння вервиці та винагороджувального Причастя". Заохочення відмовляти вервицю проходить через кожну з наступних шести з'яв. Матір Божа не лише заохочує відмовляти вервицю, але й вчить, як її відмовляти. Розмірковуючи про дух молитви на вервиці, сестра Луція скаже: "Мені здається, що вервиця має таке велике значення не лише з огляду на те, що говорила Матір Божа про цю молитву у Фатімі, але насамперед з огляду на результати цієї молитви, що спостерігалися

протягом століть. Думаю, що Фатімська Діва хотіла дати звичайним, простим людям, які може й не знали, як потрібно молитися, цей найдієвіший спосіб наближення до Бога".

А наблизитися до Бога — це ніщо інше, як довіряти йому, розраховувати на Його допомогу, дослухатися до порад, які Він сам дав людині, аби допомогти їй долати різні перешкоди. Молитва на вервиці, про що свідчать слова Матері Божої, а також конкретні історичні події, володіє великою цілющою силою. Знаємо з історії конкретні факти про те, що неодноразово Європа була порятована завдяки молитві на вервиці. Пригадаємо два таких випадки, оскільки вони - широковідомі. Перший -перемога під час морської битви під Лепанто в 1571 році, коли Європі загрожувало турецьке поневолення. Папа закликав до боротьби всіх королів з їхніми військами, але насамперед заохотив християн відмовляти вервицю. Султан Сулейман Пишний сказав на це: "Не боюся їхніх християнських королів, їхніх генералів та армій, але боюся їхньої молитви". Тією молитвою була вервиця.

Перемогу Марії в цій битві підтверджує видіння Папи, який під час відмовляння молитов у Римі побачив, як Матір Божа розпростерла над християнським військом Свій покров. У Венеції зберігається картина, на якій зображена ця битва. Внизу картини напис: "Перемогли не власною силою та відвагою, а завдяки Твоїй допомозі".

Подібна подія трапилася в 1683 році, коли турецька армія, що нараховувала понад 200 тисяч війська, підійшла до Відня. Польський король Ян III Собеський розпочав битву, віддаючись під опіку Матері Божої Ченстоховської. Король з 30-ма тисячами війська відмовив перед битвою молитву на вервиці. Кожен воїн отримав медальйон із зображенням Марії. Зі словами: "Ісусе, Маріє, допоможіть! Будьте з нами!" польські воїни пішли у бій. Нагадаємо також, що від 1402 року кожен Папа заохочував вірних відмовляти вервицю, що засвідчують відповідні документи. З цією метою було виголошено 513 папських промов — найвищі авторитети Церкви не пропагували так жодну іншу молитву.

Нагадаймо бодай слова останніх Пап стосовно молитви на вервиці. Так Папа Пій XII говорив, що вервиця - це "ліки, що були дані з неба для лікування зла, яке вразило наші часи". В енцикліці Павла VI *Marialis Cultus* було відведено чимало місця молитві на вервиці. Зокрема, Святіший Отець пише, що таїнства, над якими розмірковуємо під час молитви на вервиці, призвичаюють розум, серце і душу християнина до розважання цих самих Таїнств під час Літургії, а відтак навчають пам'ятати про них протягом дня. Іван Павло II, уже через кілька днів після того, як був обраний Папою, 29 жовтня 1978 року, під час молитви "Ангел Господній" сказав: "Вервиця—це моя улюблена молитва".

16 вересня 1970 року в листі до однієї із сестер Згромадження св. Дороти сестра Луція

писала: "Молитва на вервиці, тобто відмовляння її п'яти десятків, є після Пресвятої Євхаристії тим, що найдосконаліше єднає нас з Богом".

Під час прощі до Фатіми в 1982 році Іван Павло II сказав: "Хочете, аби відкрив вам третю таємницю? Це просто, і ніякої таємниці тут немає. Моліться, моліться багато, щодня відмовляйте частину вервиці".

Фатіма говорить нам, що молитва на вервиці - найдієвіша зброя супроти зла. Під час кожної із шести з'яв у Фатімі Марія заохочує молитися на вервиці, особливо від часу останньої з'яви 13 жовтня, коли Вона назвала Себе Царицею Святої Вервиці. І додала: "Я прийшла, аби заохотити вірних до переміни життя... Нехай відмовляють щодня святу вервицю".

За словами Матері Божої, молитва на вервиці є найкращим надолуженням за гріхи світу разом з постами, умиротвореннями та іншими формами винагородження. Однак сестра Луція зауважує, що "глибоке навернення не може відбутися без щоденного відмовляння вервиці".

Прикладом у цьому стали Фатімські діти, зокрема Францишко, який щодня кілька годин присвячував відмовлянню вервиці й роздумам про Бога. Коли Матір Божа сказала Францишко, що перед тим, як забрати його до неба, він мусить відмовити багато вервиць, хлопець вигукнув: "О моя дорога Мати, я відмовлятиму стільки вервиць, скільки скажеш". Відтоді, як пише в "Спогадах" сестра Луція, Францишко "часто нас покидав, наче йшов на прогулянку. Проте коли я його гукала і запитувала, що робить, він піднімав руку і показував мені вервицю. Коли кликала його бавитися з нами й обіцяла, що після забави будемо разом молитися, він відповідав: "Потім буду також молитися. Хіба не пам'ятаєш? Ясна Пані казала, що мушу відмовити багато вервиць".

Тут варто звернути увагу на теологічний аспект молитви на вервиці, що знайшов найкраще втілення у фресці Мікеланджело "Останній суд" у Сікстинській каплиці у Ватикані. Нагадаємо, що ці фрески з'явилися в період Реформації, коли в протестантській Церкві піддано сумніву роль Найсвятішої Матері у справі спасіння Христа, а також Материнську опіку Марії в щоденному житті християн. Саме тоді Мікеланджело, незадовго до Тридентського Собору, вирішив намалювати "Останній суд" - художнє втілення найважливіших християнських правд. У центрі фрески - велика постать Христа. Він спасає тих, котрі стоять праворуч, і засуджує тих, хто опинився ліворуч. Порятунки душі підносяться до неба, а засуджені опускаються в пекло. Марія стоїть біля Христа, тоді як усі інші лише наближаються до Нього. Вона біля Нього споконвіку як перша з-поміж спасених, і небо — наче її одвічний дім. Біля Марії бачимо спущену з хмар величезну вервицю, по якій душі спинаються до неба. Це зображення говорить про незвичайну рятівну силу молитви на вервиці та про

посередництво Марії у справі спасіння. Своєю фрескою Мікеланжело блискуче відтворив одвічну правду християнської віри, яку Прокл з Константинополя описав такими словами: "Марія — це єдиний міст поміж Богом і людьми", а св. Атанасій назвав Марію "драбиною між землею і небом". Описуючи одну зі своїх візій, св. Максиміліан Кольбе сказав, що грішник ніколи не впаде з драбини, яку тримає Матір Божа. Великий шанувальник Матері Божої, св. Людовик Марія Грінйон де Монтфорт говорить про обітницю Марії, що "Вона швидко визволяє з чистилища душу, яка з побожністю відмовляла вервицю".

Повертаючись до Фатімських з'яв, варто згадати, що Матір Божа засвідчує у посланнях, що від молитви на вервиці залежить не лише особиста доля окремих людей, але й ситуація у світі. І це - її найглибше послання. Молитва на вервиці - це дар Божий. Коли людина збагне значення цієї молитви, то відмовлятиме її в єдності з Богом. Такою є прихована, внутрішня міць молитви.

Матір Тереза з Калькутти сказала, що без вервиці, а також без молебня до Непорочного Серця Марії і без скромної Фатімсь-кої каплиці її життя склалося б зовсім інакше. Образ Непорочного Серця Марії, а також образ Матері Божої з Фатіми, які зберігаються в монашому домі згромадження та які Матір Тереза вшановувала від початку заснування Чину, користуються особливою шаною спільноти. Сестри згідно з порадами своєї засновниці відмовляють вервицю, поспішаючи до бідних і хворих.

Чеслав Ришка "Фатіма з"яви останніх часів"(видав."Добра книжка" 2008р.)